

Smyrna

De Smyrna-periode in de kerkgeschiedenis is waarschijnlijk de grootste tijd van vervolging die de Kerk van Christus ooit heeft gekend. Satan ontketende een gewelddadige aanval op de kerk in een poging haar uit te wissen, want het werd hem duidelijk dat de apostolische kerk, vanwege haar trouwe prediking van het evangelie, een serieuze bedreiging was geworden voor zijn wereldwijde goddeloze rijk. Dat hij in deze poging niet succesvol was, is gemakkelijk te zien in een studie van de kerkgeschiedenis, want God overstemde en Satan leerde een waardevolle les. Hoe meer hij de kerk in deze periode vervolgde, des te meer overwon de kerk het veroordelende kenmerk van het apostolische tijdperk, namelijk dat ze haar eerste liefde had verlaten. Geen woord van veroordeling was door Christus naar deze kerk geslingerd. Hieruit leerde Satan een groot geheim: Vervolging zal de Kerk van Christus niet uitroeien! Bijgevolg eindigde het tijdperk met het verminderen van de vervolging; toen gebruikte Satan wat een van zijn meest effectieve wapens bleek te zijn om de kerk te verzwakken, die van toegeeflijkheid of goedkeuring.

Enkele vervolgingen van deze tijd

Zoals voorspeld door de Heer Zelf in vers 10: "Gij zult tien dagen lang vervolgd worden." Dit kerktijdperk kende acht van de tien perioden van vervolging onder Romeinse keizers. Diocletianus wordt beschouwd als de slechtste keizer in de geschiedenis van Rome en de grootste tegenstander van het christelijk geloof. Hij leidde een gewelddadige poging om de Bijbel van de aardbodem te vernietigen. Onder zijn leiding vonden in veel Romeinse steden openbare verbrandingen van de heilige Schrift plaats. Tijdens de tweede en derde eeuw werden in dit tijdperk van vervolging honderden christenen naar het amfitheater van Rome gebracht om aan hongerige leeuwen te worden gevoerd, terwijl duizenden toeschouwers juichten. Velen werden gekruisigd; anderen werden bedekt met dierenhuiden en doodgemarteld door wilde honden. Ze werden bedekt met teer en in brand gestoken om als fakkels te dienen. Ze werden in olie gekookt en op de brandstapel verbrand, net als Polycarpus in de stad Smyrna zelf in 156 na Christus. Een kerkhistoricus heeft geschat dat in deze periode vijf miljoen christenen de marteldood stierven vanwege het getuigenis van Jezus Christus.

Een bloeiende kerk

Het bewijs van de bovennatuurlijke aard van de kerk kan worden gezien in het feit dat de kerk haar grootste aantal bereikte in verhouding tot de wereldbevolking tijdens deze periode van vervolging. Naast de vestiging van kerken in vele delen van de wereld, onderscheidde dit kerktijdperk zich door de productie van vele met de hand gekopieerde manuscripten van de Heilige Schrift en de vertaling van de Schrift in vele talen.

In het begin van deze periode werd de Bijbel vertaald in het Syrisch, in wat bekend staat als de Peshito-manuscripten, die de officiële geschriften van de oosterse kerken werden en waarvan vertalingen werden gemaakt in het Arabisch, Perzisch en Armeens. In de tweede eeuw werd de Bijbel in het Latijn vertaald in wat de Oud-Latijnse Versie wordt genoemd. Dit werd meer dan duizend jaar de bijbel van de westerse kerken en is in veel verschillende talen vertaald.

Hoe meer de Schriften door de mensen werden verspreid en gebruikt, zelfs ondanks vervolging, des te meer de kerk in aantal vorderde tot het zo'n dominante factor in het Romeinse rijk werd dat het christendom in het jaar na Christus door keizer Constantijn als staatskerk werd opgericht 312. De beëindiging van de vervolging bleek echter een meesterzet van Satan en een grote tragedie voor de

Kerk. Dit zal worden bevestigd in de volgende boodschap van Christus aan de kerk van Pergamum, die werd geassimileerd door het heidendom, haar vuur verloor en ernstige veroordeling ontving van onze Heer.

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

https://studie.famvisser.net/doku.php?id=stu_7-churches-smyrna

Last update: **2022/05/06 21:59**

